

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csp/173/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617211787
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617211787.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: O. H., S.. XX.XX.XXXX, M. A. XXX/X, N. o zaplatenie 2 619,39 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny vo výške 3,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 20.12.2014 do zaplatenia zastavuje.

II. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

III. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania od žalobcu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Dňa 25.10.2017 bola tunajšiemu súdu predložená žaloba, ktorou sa právny predchodca žalobcu domáhal zaplatenia sumy 2 619,39 Eur s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili dňa 29.11.2013 Zmluvu o pôžičke č.XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 2 500,- Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60. mesačných splátkach v sume 77,97 Eur a to do zaplatenia celkovej sumy pôžičky vo výške 4 678,20 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaná zaplatila sumu 575,79 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca dňa 29.10.2014 listom vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.12.2017 úver zosplatnil o čom žalovanú informoval listom zo dňa 31.12.2014. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 2 619,39 Eur. Žalobca si zároveň uplatňuje zákonné úroky z meškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení, avšak neuplatňuje si zmluvnú pokutu. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 3 191,58 Eur, avšak uhradila len sumu 575,79 Eur.

2. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, predžalobnú upomienku spolu s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a prehľad splátok a úhrad.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 21.12.2017 uviedol, že podľa jeho názoru nedošlo k premlčaniu jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádzal z tej skutočnosti, že premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítat' od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka Phd. podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti

veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobca ďalej poukázal na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 12 bod 12.4. Podľa neho platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017. Zosplatnenie v prejedávanom spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.11.2014, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.11.2017. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní.

4. Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

5. Žalobca dňa 11.01.2018 oznámil súdu, že došlo k zániku žalobcu pričom jeho právnym nástupcom sa stala spoločnosť VÚB, a.s. Súd preto uznesením č.k. 6Csp/173/2017 - 46 zo dňa 16.01.2018 rozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom žalobcu spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s.

6. Dňa 01.02.2018 bolo súdu doručené podanie občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, ktoré žiadalo o vstup do konania ako osobitného subjektu podľa § 95 ods. 1 CSP.

7. Dňa 03.04.2018 bolo súdu doručené oznámenie o postúpení pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Súd uznesením č.k. 6Csp/173/2017-72 zo dňa 10.04.2018 pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil doterajší žalobca a vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

8. Súd oznámením zo dňa 10.04.2018 oznámil Všeobecnej ochrane práv spotrebiteľov, že súdu nebol udelený výslovný súhlas žalovanej ohľadom pribratia občianskeho združenia do konania ako osobitného subjektu, preto súd na jeho podanie nebude prihliadať, nakoľko súdu z neho nevyplýva žiaden úradný postup.

9. Dňa 26.07.2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom odkázal na právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit, a.s. c/a Klára Bíróová. Taktiež poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp.zn. PL. ÚS 11/2016, ktorým Ústavný súd vyslovil nesúlad § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s ust. čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že nimi uplatnená pohľadávky predstavuje nezaplatenú časť úveru, čo súdu preukázali predloženou úverovou zmluvou a prehľadom platieb na úver. Žalovaná pohľadávky pozostáva z dlžnej istiny 2 615,79 Eur, čo predstavuje celkovú dlžnú sumu úveru, nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 3,60 Eur. Žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 3,60 Eur s príslušenstvom.

10. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Nakoľko žalobca vzal žalobu späť v časti istiny 3,60 Eur a v časti príslušenstva prináležiaceho v uvedenej istine ešte pred predbežným prejednaním veci súd konanie v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 zastavil. (výrok I)

14. Dňa 30.07.2018 sa vo veci konalo pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorý však ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania. Neprítomná bola žalovaná, ktorá mala doručenie riadne vykázané. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovanej.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 2 619,39 Eur s prísl. titulom uzatvorenej zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol pôžičku vo výške 2 500,- Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala platiť v pravidelných 60. mesačných splátkach v sume 77,97 Eur. Táto zmluva o pôžičke bola uzatvorená dňa 29.11.2013. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanej aj plnenie pričom do dňa podania žaloby žalovaná uhradila len sumu 575,79 Eur. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mala byť žalovanej poskytnutá suma 2 500,- Eur, ktorú sa zaviazala zaplatiť v 60. splátkach po 77,97 Eur. Ďalej bola uvedená výška RPMN 32 %, úroková sadzba 32 %, priemerná hodnota RPMN 21,09 %, celkové náklady spotrebiteľa 2 178,20 Eur, celková čiastka 4 678,20 Eur a termín konečnej splatnosti 12/2018. Túto zmluvu účastníci sporu podpísali dňa 29.11.2013.

16. Podľa ustanovenia § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

17. Podľa ustanovenia § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

18. Podľa ustanovenia § 132 ods. 3 CSP, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

19. Povinnosťou strán sporu je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V sporovom konaní postihuje dôkazné bremeno obe sporové strany. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010).

20. Zmluva o pôžičke, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok je zmluvou o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Občianskeho zákonníka. Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalobca poskytol túto pôžičku v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ju za týmto účelom neprijala, spĺňa definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch o pôžičkách pre spotrebiteľov a zmluva zo dňa XX.XX.XXXX je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka. Táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodno-právnych vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neupravuje.

21. Žalobca vo svojej žalobe vychádzal zo Zmluvy o pôžičke evidovanej pod č. XXXXXXXX, ktorá bola uzatvorená dňa XX.XX.XXXX. Súdu však žiadnym spôsobom nepreukázal, že došlo k uzatvoreniu uvedenej zmluvy so žalovanou, naopak súdu bol predložený len dôkaz a to Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2013. Žalobca teda pripojil inú zmluvu, ako bola označená v žalobe. Ide

o zmluvu, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v rovnakej výške, s rovnakým počtom splátok ako aj výškou splátky, takisto bola uzatvorená v rovnaký deň. Tieto skutočnosti však nezakladajú predpoklad, že ide o totožnú zmluvu. Zmluva je dvojstranným právnym úkonom, ktorý vzniká na základe návrhu jednej strany adresovanej druhej strane a uzavretá je akceptáciou návrhu druhou stranou po dohode strán o obsahu zmluvy a sú v nej upravené práva a povinnosti medzi účastníkmi záväzkového vzťahu. Žalobca v predmetnom konaní požadoval plnenie zo zmluvy č. XXXXXXXX, avšak žalobca nepredložil súdu zmluvu, na základe ktorej si v konaní uplatňuje voči žalovanému nárok na plnenie, pričom táto skutočnosť bola jeho povinnosťou v rámci dokazovania. Každého z účastníkov zaťažuje dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení pod následkom neunesenia dôkazného bremena. Účastníci sporu sú povinní navrhovať dôkazy s povinnosťou tvrdenia. Dôkaznú povinnosť si strana môže plniť od začiatku konania a to v žalobe, vo vyjadreniach ako aj v rámci pojednávania. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena.

22. Súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa uzavretia Zmluvy o pôžičke pod evidenčným číslom XXXXXXXX, pretože nepreukázal existenciu zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou na základe zmluvy o pôžičke evidenčné číslo XXXXXXXX. Zároveň súdu v konaní nebola preukázaná skutočnosť, že ide o totožnú zmluvu so zmluvou č. XXXXXXXXXX, ktorá je síce totožná čo sa týka účastníkov sporu, je totožná aj vo výške poskytnutej pôžičky a zároveň má aj rovnaký dátum uzatvorenia, avšak zo samotnej zmluvy ani z predložených dôkazov nevyplýva, že ide o rovnakú zmluvu. Na základe uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok II)

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže žalovaná bola v tejto sporovej veci úspešná na 100 % a neúspešná na 0 %, t.j. čistý úspech žalovanej predstavuje 100 %. Pretože žalovanej poukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, súd jej tento nárok ani nepriznal. (výrok III)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).